

Predikan i Kyrkhults kyrka 2012 av Tobias Bäckström

15 sönd. efter trefaldighet

"Ett är nödvändigt"

Nehemja 9:19-21

Apg 20:32-36

Matt 6:31-34

Ps: 262, 686, 249, 522, 7

"Gör er inga bekymmer" säger Jesus. "Jamen hur skulle det då gå" kanske du tänker. Kan det inte rent av vara cyniskt att säga så till stressade föräldrar. Där bägge jobbar samtidigt som det ska hämtas och lämnas på dagis och skolor. Och tvätten och disken som växer på hög så fort som man vänder ryggen till. "Gör er inga bekymmer!" Ja, det är ju lätt för den att säga som inte behöver ta ansvar för barn och familj.

Och det Jesus säger kan lätt misstolkas. Man får inte uppfatta detta som en befallning. I så fall kan det bli ytterligare ett bekymmer: vi har redan en massa bekymmer och sen får vi bekymret över att vi gör fel som bekymrar oss!

Nu säger inte Jesus: "Ha inga bekymmer". Han säger: "Gör er inga bekymmer". Att vi har bekymmer förnekar han inte, men vi behöver inte anstränga oss för att de ska bli fler. Och vad är det då för bekymmer som vi gör oss i onödan?

Det finns olika typer av bekymmer. Vi kan ha bekymmer för att vi måste bevisa saker och ting. Bevisa att vi duger, att man är något inför andra. Vi kan ha bekymmer för vår karriär och att vi måste samla på oss goda meriter. Om detta säger Jesus: ingenting av detta behöver du bekymra dig om, det är onödiga bekymmer.

Men sen kan vi ju ha bekymmer som är svårare att bortse ifrån. "Små barn, små bekymmer, stora barn, stora bekymmer", heter det ju och det ligger något i det. Vi kan ha bekymmer för våra nära och kära, för deras hälsa och välfärd.

Men om vi bekymrar oss för något i framtiden så får vi ställa oss frågan: kommer det verkligen inträffa? Det vet vi inte, och om det inte gör det så har vi ju bekymrat oss i onödan. "Var dag har nog av sin egen plåga" säger Jesus till oss. Lämna framtida bekymmer åt framtiden.

Och om det verkligen skulle inträffa, ställ dig då frågan: kunde jag förhindra det? Var det något som stod i min makt att påverka? Ofta är det inte det och då är det ju också onödigt att bekymra sig. Någon har sagt: "Hälften av det som vi bekymrar oss för kommer inte att inträffa och den andra hälften inträffar ändå, så varför bekymra sig."

Jag menar inte att vi inte skulle ta saker och ting på allvar. Vi ska inte bli lättsinniga. Men att öva sig i att leva ett bekymmersfritt liv är en övning i tillit. Litar vi på att Gud vill oss väl? Vågar vi överlåta våra liv åt honom?

Det som håller dig vaken om nätterna, det som maler inom dig och bara dränerar dig på energi, utan att du kommer på någon konstruktiv lösning på problemet. Ja, detta får du släppa taget om och tänka: nu hänger det inte på mig utan på Gud!

Bekymmer orsakas ofta av att vi vill ha kontroll över tillvaron. Man tror att man måste göra allt själv och man gör sig själv oersättlig och outhärlig. Om du känner igen dig i detta så säger Jesus till dig: ”Gör dig inga bekymmer”.

De konkreta bekymmer som Jesus tar upp som exempel är något som berör alla fattiga: ”Vad ska vi äta? Vad ska vi dricka? Vad ska vi klä oss med?” Det är frågor som vi i ett välfärdssamhälle inte behöver konfronterats med. Men en hel del oss har säkert haft bekymmer när elpriset rusar i höjden eller när räntan har gått upp. Livets nödtröft ser ju inte riktigt likadant ut idag som det gjorde då.

Men hur mycket behöver vi egentligen? I Sverige, och egentligen i hela västvärlden så lever vi på lånade pengar, både privat och som nationer. SMS-lån ökar trots försök att reglera det. Många unga som nyss flyttat hemifrån tvekar inte att dra på sig lån för flera miljoner när de ska sätta bo.

Jag är inte emot möjligheten att låna, men när det används som ett sätt att få *allt, nu*, då skapar det bekymmer. Jag tror att det är Dalai Lama som har sagt: äger du mer än 50 saker så är det sakerna som äger dig. Och då har vi gjort oss bekymmer.

I Herrens bön, Vår Fader, så ber vi bland annat: ”ge oss idag det bröd vi behöver”. Bröd står här för allt det vi behöver för att leva. Och vad är det då vi ber om? Ja, vi ber: ge oss *idag!* Vi ber inte om lösningar på morgondagens problem, utan bönen gäller här och nu. Vidare ber vi om det bröd vi *behöver*. Vi ber inte om det vi inte behöver! Vi ber inte om överflöd utan om det vi behöver för att leva.

Jesus ger oss ett universalrecept för att slippa bekymmer: ”Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall allt det andra också tillfalla er.” Det är ett ord som vi behöver för att få rätt prioritering i våra liv. Det handlar inte om att vi ska strunta i allt jordiskt och bara söka Guds rike. Allt det andra är inte onödigt men det viktigaste tar vi först och det är Guds rike. Gör vi det så kommer det andra få sin rätta plats.

Men om vi missat i prioriteringsordningen så att Gud kommer för långt ned på listan, då blir allt det där andra ett bekymmer för oss. Då blir de små bekymren för stora och vi missar det enda viktiga. Se därför till att Gud kommer först då blir allt det andra inte lika viktigt, och därmed blir det ju inte heller ett lika stort bekymmer.

Tro och tillit driver ut bekymmer. Genom att söka Gud så övar vi oss i detta. Ju viktigare Gud blir för oss, desto mindre viktigt blir allt det andra.